

30 १४

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४३२१वे १४४ [४००]

ग्रंथ नाम

मूलस्तंभ.

विषय

मराठी वेदांदात.

श. नं. ४४

मुद्रित व.

सं. १
मराठी वेदा

शैव साधवक व
मूकसांव

४३४/१४४

तः स कष्ट सा स्यासीः ॥ ५ ॥ तरी ब्रह्मा इ गोष्ट काची
 के कडी रधी असेः पाइवती आटे ता छी स च्या रसे
 को डी दीयेः यैसी संस्थाः बोली ली असेः यौ जनाची
 पेः ॥ ६ ॥ ब्रह्मा इ ची सा तुती आडी की जेः घड मोड द
 त्या दी क फष्ट सहजेः ये कया सी को डी सवाल धे जा
 नी जेः उ नवनी होत असेः ॥ ७ ॥ च्या रसे को डी अठे
 ता छी स ज्ञाना वीः हे बा हे र ती पर व डी बर वीः इया
 हान्ये उ को डी दे वीः व सुंदरा असेः ॥ ८ ॥ हे प्रपंच र
 चना वी तु की ज्ञानाः हे न कष्ट वेद सा स्या पुरा नाः
 आनी सीद्ध साध का साधु जनाः आदी क र्ते नी दे वीः
 ॥ ९ ॥ स्वर्ग मुह्य पाष्ट ज्ञानः हे ती ही ली का ची न

(1)

१०

ता

वनः प्रामध्यात् एकं दृग्गहनः श्रीवशात् सभावतीः
॥१०॥ आनीक एक आईकाः जंगमस्य दृष्ट्या वश
दीकाः हे श्रीवाचैरीरी इदेस्याः तीन्ही आसती पैः
॥११॥ आनीक पंच भूतीका वीस्ताः च्या इरवानी
चौरासी लक्ष श्रीवाचीनी साः दोनी प्रकृती वीस्ता
रती यामनो हरः स्युष्ट सुष्ट मदेहीः ॥१२॥ या
वरी आईकी अे वरा ननाः वैद्युनी चेतुर्थ रवानीची
इचेनाः आउ जल रज रवानी ज्ञानाः स्येत अरुक्षीज
पैः ॥१३॥ आता आईका च्या रवानीः परा पछे ती म
धेमा ज्ञानीः आनी वैश्वरी मीष्टोनीः यव च्या ही वा
चाः ॥१४॥ येक एक रवानीसः गनीतल सैल दो
येके वीसः हे समस्त मीष्टोनी परी वेस्यः योनील

(2A)

द्वचों आसी पैः ॥१५॥ येसी हे आष्ट्या रंची लेः हेची
ले प्रपंच माया योजी लेः ईकी मह प्रकृती सवी आ
री लेः दोनी प्रकृती येसी याः ॥१६॥ आता वी भ्रम
का आगे नः ज्या प्रकृती आठ्ठ ज्ञानः प्रष्टई नास
ती सर्व ती सर्व जे नः कप्पा ती देखाः ॥१७॥ वी तु
की मह प्रकृती जानी जेः आवृद्धा प्रकृती रंची
ती सह जेः जे उ आ जे उ पा डा उ बो ती जेः वी भ
की काः ॥१८॥ आता वेने वी न काई का जेः ब्रह्मांड
रंच ना आई की जेः व सुद ग ग नीत बो ती जेः इया
हं नौ कोडीः ॥१९॥ प्रथमी चे मध्यास्थ्याः मेरू

(3)

चा आसे मुच छः तथा उ न व नी कै सी मुं गो छः मा
जी अ सेः ॥ २० ॥ नू मी वरी मेरु ची ग नी तः को डी वी
हा प्र पा ता छ ग नी तः द्वाद स को डी वी र व्या तः वे छ
अ या चोः ॥ २१ ॥ आ नी क थ क आई काः द्वाद स वी सो
तर को डी थो र दे र याः वरी ता प स र ना छी काः ओ
छा को डी अ सेः ॥ २२ ॥ तथा प्र सा की आ क रः जै सा
दी से छे त्रा का रः पा ठ ता नी लो क्य सु द रः जै से जै
ज अ गा टः ॥ २३ ॥ स प्र सा गर न व ता लेः ता लो ता
ली ये छे की ब र बौ स लेः छ ई छ ई सो भी व त न लेः
सु र व र स न का दी कः ॥ २४ ॥ वे छ मेरु न व ता लाः
ही रा छी या आ से प ड लः तो ये व दी लो बो ली लः

२०

सं
२०

वेठापैः ॥२५॥ यावरी आईकाः वसुदरादधीत्याग
 रजोकाः दधीत्यादउदकनीकाः तथा तु सप्तदीपा
 यंतीः ॥२६॥ सप्तदीपतेकवनः बदीपपट्टस्य
 ज्ञानः सप्तली आनीकस्य गहनः कोचदीप
 पैः ॥२७॥ सप्तदीपते आहारैः पुष्करते स्या
 तयेः येवं सप्तदीपज्ञानावेः सौप्त सागरावरीः ॥
 ॥२८॥ आनीकयक आपुर्वता जवुदीपकैसीवा
 तीः नवश्वंड आली नीनताः वैगछोतीः ॥२९॥
 नवश्वंडाची स्थितीः अष्टकुट्टपर्वतीः भागप
 डले नीलुतीः यकायेकः ॥३०॥ भारतश्वंडपु
 स्परश्वंडः वृरी आनी वासरश्वंडः रंम्य आनी

ज

२९

(५)

हीरं न्यस्वडः कुचस्वडपैः ॥३१॥ केतुमात्प्रया
ठवेः नद्रास्वडस्वानावेः हेनवस्वडवहस्वा
वेः तुवापै ॥३२॥ आताअवकुछाचैष्टपर्वतः
येथुनीज्यानावगानीतप्रथेबोलीजेनीयप
र्वतः नीस्वीधतौदुसराः ॥३३॥ हीमांचैष्टया
नीहेमकुटः गंधमादनआनीतुत्पर्वतसुभ
टः सातवातोस्येतस्वगानीधोटः मानुस्वोत
आठवापैः ॥३४॥ हेआष्टकुछाचैष्टपर्वतमनो
हरः येथोनीज्यालावीस्वारेः उपरातआईकाप्र
कारः गुरगंज्याचाः ॥३५॥ आनीपुस्वइदीपातः
मानुस्वोतइअस्येपर्वतः पंचसीद्वीस्वया
ताबैस्येतअमतीगुप्तः ध्यानस्तदेस्वाः ॥३६॥

(५A)

क्षीरक्षी आतपंच श्रीधवी रत्नातः वेंसले असृती
गुप्तः ध्यानस्तदेत्या क्षीरक्षी चेनावास्तः लो
कालो कानगरात असृतीः ॥३६॥ हे सप्त साग
रः गुप्तार्थमनोहरः आता आई कावी चारः स्थ
ष्टस्थष्टातराचाः ॥३८॥ ईती श्री मुष्टस्थ वेंस
कर पावती सवादेक्षीती या आध्यायः ॥२॥ सप्त

अगुरुयतमाः तथैतुकीयाबोछाः दे... नीअमंदुजायः
मगमन्याटेवीतुवोछोछाः तथवे छीः ॥ १ ॥ मनेजयज
(5) जीचद्रमोछीः मीसतोसछीहुदयकमछीः तुसीनीरोले
नहोछीः मेरुचीरचलाः ॥ २ ॥ तरीपुनरुशोतमाआ
ईकपेः कवनाचेकैनस्थानसागावेः कवनीस्थछी
22 गवेः आनीकनइअसतीः ॥ ३ ॥ आनीसासककवने
स्थछीआसतीः कवनस्थछीमुरवइदीसतीः तेसागीजे
अह्राप्रतीः सनुशायाः ॥ ४ ॥ तवधनेचेद्रमोछीः पाताछीसम
मेरुतछीः पाताछीलोकेमृगोछीः नीरोछात। असेतथासम ॥ ५ ॥
पाताछीः शिसोनीजेसहमृछीः तोनातुतयस्थछीः नक
नागाकुछीसहीतः ॥ ६ ॥ जेहेमेनीसुदराजेनधरीतीअव
थाशः तथामहीवासुपाताछीवीवशः असेसेवटीः ॥ ७ ॥ शे
साचीमाछाकाः पाताछीनोकीजेदेखाः तथचीशनीआ
ईकाः परीवाशसहीतः ॥ ८ ॥ सातकोडीपरीवारबोछीजे

श्रीगुरु नाथा येनमः सं गं मा छि चावी स्त नः नो अई
 क। वावी चारुः स त ये जन दु च यो रुः अती मानः ॥
 ॥ १ ॥ वरी पै स सह अ ये। जनः वी स्त रु मा छि के चा
 जानः त प्र ये त सी रुप अ ष्ट को नी अ ष्ट ग द नः दे मा
 स्या पैः ॥ २ ॥ अ ष्ट लो क पा छो ची भुवनः वरि अ स
 ती दीव्या मानः उ भ व नी पा हा तो ग द नः न न ग
 र म नो ह र दी स ती ॥ ३ ॥ पु र्वे सो जी वंत अ प्र श व
 तीः वरी सु ब र्ण क दू स ष्ट क तीः न व इ हा ची
 मो द य तीः अ वरी दे श वाः ॥ ४ ॥ न क्हा इ हा ची श्वा नी
 तं ये अं सेः क ल्प त रु ची ता म नी प्र का सेः गा वे नी
 का म धे नु दु न त अं सेः व र्ण रो घ री ॥ ५ ॥

(5A)

(6)

ते अमरावती नगरः तेषां वीर देवता राजेन्द्रः तथा
ते तीसकोटी परीवारा दीव्या भोग देवताः ॥ ३ ॥ वी
द्राचे स्वरूप स्या गताः दीव्यत्वाव न्य स्वरूपताः
मापकोटी नाट्य गनीताः जयाचे पैः ॥ ४ ॥ सबाध
नवहती प्रास्थानीः वीर बैस ले दीव्ये सीका समीः
जडीत अट्टंकार रत्नानीः श्रीगुगुह सोभे ॥ ५ ॥
तेराकोटी सहितः वीर नादे लयेः तथाची जेकर
तीनतः तेषां वीर नवनाते पावतीः ॥ ६ ॥ चेद्राचा परी
वाराः अकराकोटी साचारः सुर्य्याचा नवकोटी वी
र येवमः कते तीसकोटीः ॥ ७ ॥ आता येवो
नी ३५ आचारः येरावतीच गहवः वोती जे

(6A)

त ॥ श्रीकवनेपरी ॥ ११ ॥ तो घैशवती
के ॥ १० ॥ ॥ चतुर्वर्णप्रकाशेः लक्ष्यो जनश्र
व ॥ ॥ योरासः वीस्त ॥ १२ ॥ तथा
येशवतीसीः बतीसप्रवपरीवेसीः एक
यकाप्रु बासीः बतीस बतीस सोडाः ॥ १३ ॥
यक यका सोडेरी आईकाः बतीस बससस
वरदेखाः एक यका सश्रवते जेकाः बतीस ब
मितीसक मठनीः ॥ १४ ॥ एक यका प्र छुनी क
पुंको छीकाः बतीस बतीस देखाः एक यका प
को छीवरी आईकाः बतीस बतीस न प्रकरी
तीः ॥ १५ ॥

(७)

ये श्रीयादेवी गन्ताः नृपकरी तीजानाः हं संक्षप
इच्छनाः वीस्ता रतीः ॥ १८॥ जे सो ही तेची दंतीः
यादी हीची थक स्थीतीः आता आईका पुढतीः
क्याला गुः ॥ १९॥ आता थ पुनी आईका वाः दसे
चापा ठाक ज्ञाना वाः तेथे मन गर अथ रवाः से
ममा शया चे ॥ २०॥ न गर रची ले नाना कु
मरीः वीस्य कर्म न आव धारीः मंदीर सो मता
ती मनो रुरी ते जाय मानः ॥ २१॥ तेथे यम देवता
रा अथ रुः चौ दाल क्ष जया या परी वारुः तेची
ता आईका व्यापारु कर्म कपी तरी चाः ॥ २२॥
इत रे आईको नीवचन आईको नीः

ज्यापंती वंचका अश्रुतीः तथा हेची गतीः माणु
 ता ज्या तीः नीयी सीः ॥ १० ॥ ज्या पात्रक्षो भवडलाः
 अथवा गर्वे भुललाः साधुचैतन्य पलवीता जा
 लाः शब्दो शब्दीः ॥ ११ ॥ तया चीआईका परवडीः
 ज्या वरीयमकडकडीः वरीपडती घडाघडीः
 मुहुलुदेखाः ॥ १२ ॥ जो तीही मद्रमातलाः नजाने
 अहीक परत्रालाः तया सीपीटीतायमाताः का
 रुमानसेः ॥ १३ ॥ तथा तेनापरीजाचतीः घुन्ना
 कीव नुपजेयमाचीतीः मदीका आदीक करु
 तीः तयानीदंका सीः ॥ १४ ॥ हे देस बलनीये

(8)

जानीजे: संख्याचौ स्यासीत द्युबोलीजे: आ
नीकही आईकीजे: प्र। न वल्लभे: ॥७५॥ याही
हुनी थोर थोर: नीर्य असती द्योरीदर: तेही
जीवासी परीकर: भोगवीताती: ॥७६॥ कनका
इने भोगे जया भोग: देखन याचा फीटें पग: दुख
भोग भोगीता याग: घन वट पन: ॥७७॥ आनी
कयक परीयसा: प्रेत देह दुख पीक सहसा: दुख
भोगी नवसा: चौकडी संख्या पर्यंत: ॥७८॥ या
वेगळे आनीका: नीर्य असती देखा: ते पाहाता
आवीना सीका: सयना ही जया: ॥७९॥ जीवा भो
गवीती जवळी शृष्टी वर्तत असे तव वरी:

(8A)

येसी नीकार्ये अवधारीः योगप्रमानः ॥८०॥ मृत्ती
कानु तया का करती यक बो की जे दी जल स्वानीः
यक पडी ले का क या स्वा मीः अनत का छु वरीः ॥८१॥
तव पार्वती सने द्या ये दे साः जीव ज उ व जा ता के साः
जे करी ती जीव ही साः मनु या दी काः ॥८२॥ झो डुनी
पुस रा जः रा ही ले प्र या की ना जः ही रे आ नी प क्षी रा
जः गो मे द दे र वाः ॥८३॥ र स आ नी मा नी काः हे सा ले
क व ने प री दे साः तव बो ली ता के तु कः स नु रा वोः
॥८४॥ पार्वती आई क व च नो तरः जे रा म के म र
थो र थो रः ते स ग्रा मी मी ड ती म ह्रा ज्य रा रः स नु
स्वा स नु रवीः ॥८५॥ ते य का व री य क लो ट तीः ॥

(१)

ते ये कमेका दीना देतीः तो सदा असे सज्जतीत
या काई फट्टः ॥ ५५ ॥ जे सन्मुख भाउनीः चाई पड
तीरनीः सापापा सत्व होउनीः ही शलम् ॥ ५६ ॥ चीत
ज्याचे समरंगनीः यो धकरी ती माहा रनीः सग्रा
मी शो ट धरुनीः करीती देख ॥ ५७ ॥ जे ही वीरनी
आनी ले सुंदरीः मेतीया तथा माहीती यावरीः
या कर्म सत्व पाशान उदरीः पक्षराज होउनी ज
न्म ले ॥ ५८ ॥ आल्लो हीत जे याचा आलंकारः
सगामी करीतीः माहा मातः तथाचे नीष्ट ह्य हो
ती नरः ते स्व रूप द पावतीः ॥ ५९ ॥ पुन्याची भर
वरी जातीः इद्र पनाची उठी सरलीः मग लोहनी

यअंतकरनाः दशवीदीयेते गहनः वीषय दशज्ञा
 नाः ॥ ८४ ॥ वीछा हे सर्व आईकाः लागले शुश्वदुश्वं
 वीशौरवाः वृतीचेतना आलोलीकाः आनी वीकाइपैः ॥ ८५ ॥
 येसा छेती साचा मंदः मुदल वी तुकै सकछाः ल
 ह्यचौशमीचा सर्व मंदः प्रसवे जयापासुनीः ॥ ८६ ॥
 येका तहाचे गुनः पंचवीस्ताइले गहनः यवंपंचे
 वीस गुनः पंचतहाचेः ॥ ८७ ॥ वाथोदशतेका मीकः
 आर्धउर्ध्वचे कजयाचे स्थानकः बोलले असैकै
 तुकः आज्ञेपाज्ञानीः ॥ ८८ ॥ जशीहे सागै न तुमः वृथा
 नही मेचे वसुः पाहा ताफ छुकट जैः वृथाचीः ॥ ८९ ॥

9A
 79

आता तु ज प्रती: नी बो बी न ब्रह्मा इ स्थी ती: आई क ता फी
है-आ ती: स दे हा ची: ॥७०॥ त ही पा र्व ती आई का वे:
वी र त्री गु ना ली क ज्ञा ना वे: ते थे अ ने क ब्रह्मा इ ची मा
वे: त या वी छा र पी: ॥७१॥ मा या ध्या पा र् चो ल वी त
आ स्ये: दे व नी गु न नी रा का र स्य य प्र का स्ये: मा गु ता
स हा र क री न र्व स्ये वी छा व स्य: ॥७२॥ शृ ष्ठी सं हा
र न आ हां त र: ह बो ती जे प्र कु ती वी चा र: य। अ ष्
था म नो ह र: आ स ती ये: ॥७३॥ ते प्र कु ती चे नी स ठो:
दु श्य नी रं त रे द ई न्य भो ठो: दु श्य भो ठी ता दा न तो
मु श्यं गे: प्रा प्त ब्रह्मा दी क पा मु नी: ॥७४॥ आ शा स्त्र

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com